

Отже, попереду на країну чекає болючий процес одужання вітчизняної системи охорони здоров'я. І, враховуючи, що глобальною проблемою в Україні й надалі залишається відсутність єдиної політичної волі та бачення вектору розвитку нашої держави як органами центральної законодавчої і виконавчої влади, так і органами місцевого самоврядування (що унеможливує ефективне здійснення будь-якої реформи в державі), а сама підготовка до здійснення викладених у стратегії реформувань є надзвичайно трудомісткою, наразі стає зрозумілим: для позитивних зрушень нам будуть потрібні час і терпіння.

Список використаних джерел

1. Дзеркало тижня. Україна. URL: (http://dt.ua/ECONOMICS/ukrayinci-nazvalipershochergovi-reformi-doslidzhennya-160271_.html) (дата звернення 15.03.2021).
2. Газета Верховної Ради України «Голос України». URL: <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=369892>
3. Персональний сайт Ольги Богомолець. URL: <http://www.bogomolets.com/ua/news/893-v-komiteti-okhoroni-zdorov-ya-prezentuvali-natsionalnu-strategiyu-reformuvannya-medichnoji-galuzi>

Венгер І. В., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Науковий керівник: **Шестаковська Т. Л.**, д. держ. упр., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Об'єктивізація інноваційних процесів у системі охорони здоров'я полягає в розробці та впровадженні на їхній основі інноваційних проектів з відповідними етапами реалізації та визначенням інструментів державного регулювання. Шляхи державного регулювання інноваційних процесів у системі охорони здоров'я повинні бути такими: визначення пріоритетів і формування державних програм розвитку охорони здоров'я; створення оновленої правової бази функціонування системи охорони здоров'я в нових умовах; створення сприятливого інвестиційного клімату для функціонування системи охорони здоров'я; сприяння розвитку інноваційної інфраструктури, створення системи громадського моніторингу інноваційних перетворень щодо охорони здоров'я тощо. Інноваційні процеси, які потрібно регулювати, мають істотно впливати на розвиток, тобто на якісні зміни в системі охорони здоров'я.

Державне регулювання інноваційних процесів у системі охорони здоров'я повинно бути проблемно орієнтованим, тому щорічно необхідно визначати основні проблеми галузі охорони здоров'я та першочергові шляхи з їхнього подолання й відповідно до цього вносити зміни до державних програм економічного і соціального розвитку на відповідний період.

Сучасна концепція управління проектами оснований на цілеспрямованій зміні вихідного стану системи, пов'язаній з витратою часу і засобів. Процес таких змін, здійснюваних за задалегідь розробленими правилами в рамках бюджету і часових обмежень, саме і є визнаною в усіх розвинутих країнах методологією управління проектами.

Інноваційним визнається проект, яким передбачено розроблення, виробництво і реалізацію інноваційного продукту, що є результатом виконання інноваційного проекту.

Загалом, це комплекс взаємопов'язаних заходів, розроблених з метою створення, виробництва та просування нових високотехнологічних продуктів за умов встановлених ресурсних обмежень [1].

Класифікація інноваційних проектів за типом інновацій припускає їхній розподіл у такий спосіб: уведення нового (радикального) чи вдосконаленого (інкрементального) продукту; уведення нового чи вдосконаленого методу виробництва; освоєння нового джерела постачання продукції або послуг; реорганізація структури управління.

Інноваційні проекти можуть бути: промисловими; дослідження й розвитку; організаційними та управлінськими. Промислові проекти спрямовані на випуск і продаж нових продуктів (наприклад, медичної техніки та устаткування), удосконалення технологій, розширення присутності на ринку тощо. Проекти дослідження й розвитку зосереджені на науково-дослідній діяльності, розробленні програмних засобів опрацюванні інформації, удосконаленні існуючих методів діагностики і лікування.

Організаційні проекти націлені на реформування системи управління охороною здоров'я (створення нових моделей функціонування галузі), створення нових структурних підрозділів (наприклад, у Міністерстві охорони здоров'я України або при управліннях охорони здоров'я), удосконалення функціонування інфраструктури (аутсорсинг), запровадження нових форм організації та проведення науково-практичних заходів з метою оптимізації впровадження наукових медичних або фармацевтичних розробок і доведення їх до споживача, тобто реалізації.

Залежно від глибини охоплення етапів інноваційного процесу інноваційні проекти розподіляють на повні й неповні. Повний інноваційний проект охоплює всі етапи інноваційного процесу – від проведення фундаментальних досліджень до реалізації інноваційного продукту. Такому проекту притаманна висока міра новизни; його реалізація можлива лише у великих організаціях, що мають спеціалізовані науково-дослідні, інформаційно-аналітичні, конструкторські лабораторії та фахівців відповідного рівня, або ж кількох організацій чи країн, які спільно вирішують значущі завдання [2].

Розробляючи програмні документи, спрямовані на розвиток системи охорони здоров'я, треба враховувати, що на сьогодні існує проблема дефіциту коректної інформації для стратегічного аналізу. Незважаючи на загальну надлишковість інформаційної пропозиції, системний аналіз досить часто виявляється об'єктивно обмеженим через інформаційну незабезпеченість внаслідок відсутності інформації в принципі, неструктурованості інформації, непрогнозованості процесів, відсутності системи одержання необхідних даних. Значну негативну роль відіграють також обмеженість поширення інформації, її асиметричність, непрозорість тощо [3].

З метою формування єдиного медичного інноваційного простору, що передбачає поширення інформаційно-аналітичного забезпечення системи охорони здоров'я та створення умов для впровадження нових медичних технологій у систему охорони здоров'я необхідне створення інституційної бази, починаючи зі структурно-функціональної моделі та закінчуючи створенням загальнонаціональних структур і спеціалізованих галузевих інформаційно-аналітичних центрів, а також відповідними відділами на місцевому та об'єктовому рівні.

Отже, створення мережі інформаційно-аналітичних центрів буде сприяти не тільки покращанню системи якості медичної допомоги та медичного забезпечення, а й стане значним кроком до створення більш демократичної матричної системи управління охороною здоров'я, яка хоча ще й побудована на узгодженій відповідальності керівників по вертикалі, але вже передбачає прийняття рішень і функціонування системи в цілому по

горизонталі, що в кінцевому підсумку є більш гнучкою системою, схильною до інноваційних перетворень.

Список використаних джерел

1. Безверхнюк Т. М. Європейські стандарти врядування на регіональному рівні : монографія / Т. М. Безверхнюк, С. Є. Саханенко, Е. Х. Топалова / за заг. ред. Т. М. Безверхнюк. О. : ОРІДУ НАДУ, 2008. 328 с.
 2. Ладиченко В. Проблеми взаємодії держави і громадянського суспільства. Публічне право. 2016. № 4 (24). С. 18-25.
 3. Майсара Алкум. Міжнародний досвід організації конструктивного діалогу між організаціями громадянського суспільства та державними органами. Інвестиції: практика та досвід. 2018. № 11. С. 134-137.
-

Гуцаленко А. Є., здобувач вищої освіти 1 курсу, група ПУА-201
Науковий керівник: **Шестаковська Т. Л.**, д.держ. упр., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ БЛОКЧЕЙН В ЛОГІСТИЧНІЙ СИСТЕМІ ПІДПРИЄМСТВ

Міжнародна логістика, на яку припадає 90% світової торгівлі використовує всі види транспорту: залізничний, автомобільний, повітряний і морський. При цьому кожен учасник ланцюжка поставок використовує власну локальну систему обліку. Комунікація між цими системами зазвичай здійснюється на аналоговому (тобто традиційному) методі, пов'язаному з паперовими документами: кур'єри, пошта, факсиміле, особисті зустрічі. Такий підхід створює масу проблем:

1. Значна частина вантажів, контейнерів та транспортних засобів губляться або не використовуються через те, що вони знаходяться «поза полем зору» систем обліку.
2. Коли Walmart впроваджував блокчейн в свою логістику, там провели контроль відстеження манго від полки в магазині до ферми, на якій цей плід виріс. На це пішло 6 днів 18 годин і 26 хвилин (з блокчейном – 2 секунди).
3. Усунення неточностей в обліку вимагає багато часу і грошей [1].

Вирішити ці проблеми при традиційному підході можна, так як складні взаємодії і паперовий документообіг необхідні для підтвердження істинності інформації в системах обліку і на юридичному рівні.

Представлена технологія може бути використана для створення єдиної системи цифрового документообігу в хмарі, яка дозволить учасникам ланцюжків поставок в режимі реального часу відстежувати місце розташування транспортних засобів, вантажів та своєї продукції навіть на мікрорівнях.

За даними Organisation for Economic Co-operation and Development, в 2018 році світовий ринок контрафактної продукції досяг 450 мільярдів доларів, що більше ВВП таких країн, як Австрія або Ізраїль. Інші дослідження показують щорічну втрату 1,6 мільярда тонн продовольства (на суму близько 1,2 трильйона доларів), 40% з яких - псування під час транспортування. При цьому, за оцінками CDC, значна частина цієї продукції потрапляє на стіл споживача, що лише в США призводить до 130 тисячам випадків госпіталізації і 3 тисяч смертельних випадків [2].